# DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XV. ZATURDAG den 10den NOVEMBER, 1827. N. 45

*Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe* William Lee.


In de *Constitutionel* (een Fransch dagblad) van den 3den Augustus ll. lezen wy, dat de Pacha van Egypte, op eene stellige en formele wyze zyn voornemen heeft te kennen gegeven om optehouden deel in den bloedigen oorlog van de Turken tegen de Grieken te nemen. Zoo zal dan de Turksche tyrannie haar geduchtst werktuig verliezen!

Elk oplettende opmerker zal uit de voor onze oogen heen rollende gebeurtenissen dadelyk kunnen waarnemen het groote gewigt van des Pacha's besluit Hy zal inzien hoe veel diensten Griekenland en Egypte elkander onderling zouden kunnen bewyzen,en gevolgelyk de gemakkelykheid om Griekenland geheel vry en onafhankelyk te maken.

De Pacha heeft dit zyn besluit bekend gemaakt door middel van den Engelschen ambassadeur te Alexandrie, ten einde te weten tot hoeverre hy op de toetreding van de verbondene mogenheden zoude kunnen rekenen. Men zal zelve ligtelyk kunnen opmaken het antwoord, hetwelke op eene zoo aangename mededeeling is gegeven geworden, op een tydstip, dat de vloten van Engeland, Frankryk en Rusland uitgerust zyn voor de verdediging van Griekenland Deze zaak kan niet anders dan ten gunste van de Grieken beslist worden ; en men verzekert dat de Engelschen in dit geval met allen mogelyken spoed te werk gegaan zyn.

Brieven uit Hamburg van den 24sten July melden dat men te Lubeck, met de aankomst van een stoom vaartuig van Coppenhagen, de tyding had ontvangen wegens de aankomst in deze plaats van 18 oorlogs vaartuigen der Russische vloot, onder het bevel van den admiraal Siniavine; en dat op den 20sten toen het stoomvaartuig van daar vertrok, er zeven linie schepen en zes fregatten ten anker kwamen.

Volgens byzondere brieven uit Cadix van den 14den July heeft de koning van Spanje, kommodore Laborde voor deszelfs gewigtige diensten met het groot kordon beloond.

*Le Souverain*, voormaals *le Saint Paul*, een oud linie schip van 74 stukken geschut, dat weder is opgebouwd geworden, zal onverwyldelyk uitgerust worden om naar de Havana te vertrekken. Men heeft, om dit vaartuig in order te brengen 200,000 harde piasters, welke van de Havana tot dat oogmerk waren gezonden, verteerd. Het linieschip de *Algesiras* zal mede hersteld en uitgerust worden, maar men zal geen band aan het werk slaan, vóór dat er de benoodigde sommen van de Havana zal gekomen zyn ; anders is het ook geheel onmogelyk.

Alle schepen welke men hier kan uitrusten worden naar de Havana gezonden, van waar geen enkeld oorlogs vaartuig terug komen, zelfs niet om gouvernements de pechen overtebrengen ; want tot dat einde bedient men zich van de zes pakketbooten welke de kooplieden van Havana onlangs op hunne eigene kosten hebben laten bouwen, om de korrespondentie aantehouden. Onze officieren van de zeemagt willen niet naar Europa terug keeren, om dat zy te Havana behoorlyk betaald worden en slyten een lui leven, zonder eenige pryzen te maken, terwyl de Mexikanen en Colombianen onze handels betrekkingen geheel afsnyden.

---

In een der Amerikaansche kouranten welke wy per de brik Generaal Paez ontvangen hebben, vinden wy dat de nalatenschap van den Heer Canning,op zyn hoogst niet meer dan 4000 pond sterling zuiver zal opbrengen. Dit is toch zeer weinig voor een' Minister, en voor een' Minister die zyn leven en gezondheid voor het welzyn van zyn land opgeofferd had. Hy was evenwel in de gelegenheid geweest om zich ryk te maken, en wilde het niet doen ten koste van de natie ; zoo is te verwachten dat de natie zyne diensten zal erkennen en zyne nagelatene familie daarvoor mildadiglyk beloonen.

---

Wy geven het volgende artikel eene plaats in onze kourant om zoo mogelyk de schandelyke vooringenomenheid welke eenige menschen alhier nog hebben tegen de vaccine, uit den weg te ruimen. Wy behoeven hier geen lang betoog te maken over de goede uitwerkselen van deze gelukkige uitvinding, de ondervinding heeft zoo wel hier als elders het heilzame daarvan geleerd. Wy ervaren thans dat de kinderziekte dit maal vry minder slachtoffers op dit eiland gehad heeft, dan te voren, hetgeen wy grootendeels te danken hebben, aan eenige heeren der geneeskundige faculteit, die al hunne pogingen aangewend hebben, om door de vaccinatie den voortgang dezer vernielende ziekte te stuiten.

Uit de volgende Londensche sterfte lyst zullen degenen die zich tegen de vaccinatie verzetten, bemerken, dat er nog een groot getal menschen aan de kinderpokken sterven. Zy moeten echter hieruit niet afleiden dat die sterfgevallen in weerwil van de inenting met de koepokstof plaats gehad hebben, maar zy moeten onbevooroordeeld te werk gaan en deze opgaaf vergelyken met de opgaven van vroegere jaren, toen het getal der menschen van hunne denkwyze grooter was ; zy zullen dan zien dat het getal der eerste verminderde naar evenredigheid met dat van de laatste.

Hier by ons hebben wy zulks kunnen bewaarheid vinden : want onder het geringe getal dooden, telt men alleen die menschen die onkundig genoeg waren zich te laten inenten met de natuurlyke pokstof, en die welke in de waan waren de kinderziekte reeds gehad te hebben. Zeggen zy dat er voorbeelden zyn van gevaccineerden die de natuurlyke pokken naderhand gekregen hebben, wy zyn bereid hen dit toetestaan ; maar kunnen zy bewyzen by brengen dat de stof waarmede die personen gevaccineerd waren, goed was? Waarom heeft zulks geen plaats in andere landen, moet Curaçao alleen hierin eene uitzondering maken?

Was men hier niet ongeregeld in de opgaven dan zouden wy ons gevleid hebben het bovenstaande met eene soortgelyke lyst als de navolgende te staven ; maar wy beklagen dit algemeen gebrek en zullen trachten, in het begin der aanstaande jaar een opgaaf der sterfte aan de kinderziekte zoo naauwkeurig mogelyk aan het publiek bekend te maken.

" Het s'jaarlyksche berigt der nationale vaccine institutie is thans aan het publiek bekend gemaakt geworden. Gedurende verleden jaar waren er op de sterfte lyst van Londen slechts 503 dooden aan de gevolgen van de kinderziekte, terwyl er in voor verleden jaar 1298 personen slachtoffers van deze verwoestende ziekte geworden zyn.

" Men zal zich herinneren dat vóór den invoer van de vaccinatie, het getal dooden ten gevolge der kinderziekte, opgegeven in de sterfte lyst van Londen, s'jaarlyks omgeveer 4000 beliep ; zoo kan men geen sterker bewysreden vorderen ten gunste dezer onschatbare uitvinding."

---

## Mengelingen.

### MENSCHELYKE ELLENDE.

Onder de beroemde geneeskundigen van latere tyden bekleedt ongetwyfeld een Duitsch arts, Reil geheten, den eersten rang. De volkomenheid tot welke de Physiologie (natuurkunde van den mensch) gebragt is, hebben wy aan Reil te danken.

Menig Duitsch geleerde die zyne schriften aanhaalt en het gewigt zyner Physiologische ontdekkingen gevoelt, noemt hem den onsterfelyken Reil. Deze groote man wydde zich geheel toe aan het heil zyner medemenschen, zonder zyn voordeel daarmede te beoogen ; hy bezocht meer de hutten der armen dan de Paleizen der ryken ; in zyne geneeskundige loopbaan had hy gelegenheid om het volle gewigt der menschelyke ellende te leeren kennen. Na zyn dood die in 1816 voorviel, werd nog een werk, dat men in handschrift onder zyne papieren vond, in het licht gegeven.— Onder andere melancolische gedachten, welke Reil, allerwaarschynelyk voor zich zelve had opgeteekend, of alleen om aan vertrouwde vrienden voortelezen,vindt men de volgende in het slot van

*Reil's Algemeine Therapie S.* 581.

" Daarentegen brengt men my mogelyk in, dat de menschen tot meerder geluk dan tot ongeluk geschapen zyn. Maar, waar zyn die gelukkigen? Aan de Polen?— Tusschen de Keerkringen? In Amerika? Is het de Aziaan zuchtende onder den druk des despotismus? De Afrikaan, die als het vee tot dienstbaarheid verkocht wordt? Zelfs dat zoo zeer geroemde Europa, hoe vele gelukkigen heeft het? Men herinnere zich den geessel des krygs, de guillotine en de Republikeinsche gruwelen.* Men bezoeke de dol en gasthuizen en andere woonplaatsen der menschelyke ellende.— Wenden wy ons tot de hutten der armen en dan beslisse het oordeel. By iederen ademtogt, door welken ik spreek, sterven menschen op den wyden aardkloot onder een angstig gekerm, en nog een grooter getal wordt door hunnen dood in armoede en kommer gestort.

De wereld is een groot dooden huis, en op de graven van den vorigen tyd bloeit het tegenwoordige, als eene parasite plant. Eindelyk vraag ik : waartoe dat narrenspel van eeuwige verwisseling en voortbrenging dezer vergankelyke wezens? Ligt er nog niet iets op den achtergrond, zoo maakt het de natuur als een kind, dat met zand koeken bakt en deze weder zamendrukt, om nieuwe te bakken.—Einde des leerboeks."

Thans zoude Reil zyne vragen verder hebben kunnen uitbreiden : waar zyn de gelukkigen? Is het in Spanje waar Ferdinand, de edelste en beschaafdste der Burgers heeft doen ophangen ; en waar de monnikken het graauw van geheele pro-

* Hadde Reil tot dezen tyd geleefd, dan zoude hy zeker er bygevoegd hebben : de ellende waarin het Heilige Verbond gansche volkeren heeft gedompeld. De Republikeinsche gruwelen waren slechts van korten duur; maar de onheilen veroorzaakt door het kongres van Leybach en te Verona zullen zich tot geslachten in den verren toekomst uitstrekken.

vintien tegen hem in opstand gebragt hebben, om dat hy onvermogend is de gansche burgerklasse in massa intebrengen? Is het in Portugal waar de Apostoliken het gemeene volk tegen den wettigen vorst in opstand hebben gebragt, om dat hy hunne regten door eene konstitutie tegen sterkere onderdrukking heeft gewaarborgt; waar geheele streken door gewapende Apostolische moordenaars benden verwoest zyn? Is het in Griekenland waar Afrikaansche en Aziatische horden, op Oostenrykschen transport vaartuigen overgevoerd, de helfte der bevolking even als het slagt vee gekeeld hebben, terwyl van de andere helfte dagelyks honderden van honger omkomen?— Is het in klein Azia, waar thans de pest zoodanig woedt, dat in sommige steden als Damaskus en Aleppo meer dan duizend menschen dagelyks bezwyken? Wy zouden deze vragen verder kunnen uitbreiden als tot Italie, welke onder het jok van Oostenryk zucht; tot Colombia, waar bestendig burgertwisten heerschen; en tot zoo vele andere gewesten meer, waar het menschdom door de eene of andere plaag geteisterd wordt.

*De Barmhartige Samaritanen van onzen tyd*

In den oorlog van 1799 trokken zich de arme Waldenzen in de valleyen van Piemont de gekwetsten van alle volken op het hartelykst aan. Ten laatste echter, waren alle de hulpbronnen dezer arme lieden geheel uitgeput. "Nu hebben wy niets meer," spraken zy tot de kranke Franschen. "om U te verkwikken; maar, daar *onze* geboortegrond U geenen bystand vermag te bieden, zoo willen wy U naar den *uwen* dragen." En nu vervaardigden zy terstond draagbaren, legden de zieken en gewonden op dezelve, droegen op deze wyze meer dan drie honderd Franschen over de steile, ruwe, ongebaande Alpen, en bragten hen gelukkig in hun vaderland over. Dat deden die Waldenzen, die, om dat zy van oudsher getrouw bleven aan het Evangelie, ook van oudsher door de Franschen en Sardiniërs vervolgd, vertreden en vermoord zyn geworden!

*Verslag van een Mierengevegt.*

Daar stonden (dus verhaalt de Heer Hanhart, als ooggetuige) twee legers, zamengesteld uit soldaten, van wederzyden in eenparige uniform gekleed, en, naar het scheen, in de krygskunst wel ervaren. Het eerste dezer beide legers trok voorwaarts in eene zeer uitgebreide linie, geflankeerd door verscheidene korpsen in bataljon carré, om deszelfs marsch te beveiligen. Het tweede, nog sterker dan het andere, trok tegen den vyand op, eene soort van reserve op zynen regtervleugel achterlatende; terwyl de linkervleugel ondersteund werd door een korps, tweemaal sterker dan het andere. Alle deze troepen avanceerden in de grootste orde, en zonder immer de gelederen te breken. De reservekorpsen namen geen deel aan het gevecht: terwyl de regtervleugel post vatte, poogde de linker den vyand te overvleugelen. De beide legers vielen elkander met hevigheid aan, en streden langen tyd, zonder dat de dubbele linie van batalje gebroken werd. Eindelyk ontstond er wanorde op verscheidene punten, en men streed met elkander in afzonderlyke partyen; tot dat, na een zeer moorddadig gevecht, gedurende bykans vier uren, een der twee legerkorpsen genoodzaakt werd den aftogt te slaan, terwyl, by wyze van stormloopen, de vyand zich van zyn kamp meester maakte. Van wederzyden waren er zeer vele gevangenen en dooden. Deze groote veldslag had plaats tusschen twee nesten roode en zwarte Mieren. Byzonder opmerkelyk was het, te zien, hoe deze insekten wederzyds gevangenen maakten, en hoe zy hunne gewonde kleingenooten naar derzelver eigen nest vervoerden. Hunne gehechtheid aan laatstgenoemden ging zoo verre, dat de rosse Mieren, dezelve in hunne nederlaag met zich voerende, zich lieten dooden door de zwarte, zonder zich te verweren, liever dan den dierbaren last, dien zy torschten, los te laten.

*Grieksche dapperheid.*

Toen de helden van Missolonghi, met den eerbiedwaardigen Notis Bozzaris aan hun hoofd, zich te Napoli di Romania gezamenlyk naar generaal Roche, den vertegenwoordiger van het Fransche Committé, begaven, om hem eene voorspoedige reis toe te wenschen, zeide de generaal, in zyne dankbetuiging, gewagende van de verdediging van Missolonghi: "Ik verbeelde my, in ulieden te zien de helden, door Homerus bezongen, de dappersten der dapperen van Griekenland." "Generaal!" hernam onmiddelyk een der oudste stryders, "de dappersten zyn by Missolonghi gebleven."

*Edel Woord van Canning.*

De meest beteekenende, maar intusschen minst huishoudelyke der (Fransche) Ministers zeide onlangs tot den Heer Canning: "Waarom hebt ge by U de Loteryen afgeschaft? Uw gouvernement verliest zeer veel by dezen maatregel."—"Dat is zoo," hernam de Engelsche Minister; "maar de algemeene zedelykheid wint er by."

*Merkwaardige Drukfout.*

De boekverkooper Etienne, te Parys, opende in het jaar 1823 eene inteekening op een' prachtigen quarto-druk van het gewone Misboek voor den dienst der Roomsch Katholyke kerk. Deze onderneming vond vele begunstigers onder de vrome ryken, en de uitgever meende alle reden te hebben, zich een' gewenschten uitslag daarvan te beloven. Doch naauwelyks had hy de exemplaren aan de inteekenaars verzonden, of hy ontving dezelve van tyd tot tyd terug, met bittere klagten over de schandelyke manier, waarop hy dit heilig boek geschonden had. Etienne stond verbaasd; hy las en herlas het boek van het begin tot het einde, zonder iets te ontdekken, wat de beschuldiging wettigde. Eindelyk zag hy zich gedrongen, door middel van een der *Parysche* nieuwspapieren, eenige opheldering desaangaande te verzoeken. Het antwoord hierop bestond in eene bloote verwyzing naar bladz. 36 regel 13 van boven, alwaar Etienne met ontzetting las: "Ici le prêtre ôtera la culotte." Zoo veel vermag de verwisseling van de letters *a* en *u*.

*Turksche barbaarschheid.*

Men heeft met afgryzen in de kouranten gelezen, dat, om het getal aan te vullen van 6000 ooren, welke Ibrahim, als zegeteeken van zyne overwinning te Missolonghi, naar Konstantinopel wilde zenden, hy vele Grieken in de omliggende dorpen de ooren heeft doen afsnyden. Deze onmenschte daad brengt ons eene dergelyke te binnen, waarvan een Fransch reiziger ooggetuige was. Hy begaf zich naar Konstantinopel in gezelschap van eenige Tartaren, welke belast waren, om eenige hoofden der vyanden, als zegeteekenen, naar den Grooten Heer te brengen. Onderweg werd een der hoofden gemist, en hierover ontstond by de Tartaren geene geringe verlegenheid.— Reeds hadden zy hunne oogen op hunnen Franschen reisgenoot gevestigd, die zyn lot ook voorzag. Gelukkig voor hem werden de Tartaren een' herder ontwaar, die zyne schapen langs den weg deed grazen. Spoedig waren zy van besluit veranderd, grepen den ongelukkigen herder, en—sneden hem het hoofd af, hetwelk in den zak by de andere werd geworpen!

*Wonderwerk by het ontstaan der Jezuiten, ten jare 1540.*

Het schynt, dat God zelf, door een wonderwerk, tydens het ontstaan der Societeit, gestaafd door de Geschiedschryvers, heeft willen kenbaar maken, wat men van dit Genootschap te wachten hebbe. Zy verhalen, dat, weinige maanden na de vestiging dezer nieuwe orde, zich eensklaps, in verscheidene gewesten van Europa, eene verbazende menigte van buitengewone sprinkhanen verbrief. Eerst waren zy klein zonder vleugelen; maar van lieverlede kregen zy er vier, en verkregen zy de grootte en lengte van een vinger. Zy waren zoo ontzettend in getale, dat zy somwylen wolken vormden ter lengte van eene myl; en deze wolken waren zoo dik, dat het licht der zon er door verduisterd werd. Deze insekten rigtten alomme eene groote verwoesting aan, verslindende alles, wat op aarde groeide, tot aan den wortel. Zy vlogen boven de boomen, de huizen en de hoogste gebouwen, van waar zy zich met kracht nederstortten op het koorn en op alles, wat de grond voortbrengt tot onderhoud der menschen. In het kort, sedert de plaag der sprinkhanen, door welke God Pharoa en de Egyptenaren strafte, had men geene zoo groote ondervonden. Zy verteerden alzoo, zonder dat men daarin konde voorzien, den geheelen oogst; en het was niet dan by het einde van den herfst, dat zy stierven, achterlatende eene verbazende hoeveelheid kleine zwarte eyeren, welke in het volgende jaar een oneindig getal wormen voortbragten, die den zwynen tot voeder verstrekten.

By deze byzonderheid voegen wy eene andere, dezer dagen in een Fransch dagblad vermeld:

Het graf van den H. Jubin, onlangs te Lyon ontdekt, heeft een mirakel verrigt, ten behoeve van eene vrouw, sinds lang aan het ziekbed als gekluisterd, ten gevolge eener kraam. Mejufvrouw Aguetant wandelt thans weer even vlug daarheen, als zekere leeuwerikken konden vliegen, door den H. Julien van het spit verlost, waaraan zy gebraden werden. De miraculeuze gebeurtenissen, welke zich sedert weinige jaren zoo zeer vermenigvuldigen, zullen waarschynlyk door het ongeloof wel niet meer betwyfeld worden. De opwekking der kinderen van Ignatius levert, in allen gevalle, een ontzettend bewys ten voordeele der Mirakelen.

Fiscaal's Kantoor, den 9den November 1827.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by dezo alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden van 18 Oncen voor 15 Centen; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by Publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK. GORSIRA, Eerste Klerk.

BEKENDMAKING.

SINTS het Jaar 1825 zyn uit eene Portefuille van de zaal van het Fiscalaat vermist 20 of meer in getal in het koper gegraveerde platen, zynde *gezigten* van *Amsterdam*, waaronder eenige proefdrukken, allen gegraveerd door *Paul van Liender*, groot formaat: daar het gansche stel verlooren is zullen dezelven ongetwyfeld aan een of ander *ter leen* of *om te zien* gegeven zyn, dat de ondergeteekende ontdagt is: hy die dezelve platen mogt in het bezit hebben, word alzoo vriendelyk verzocht die aan den eigenaar welke zich by onderteekening dezer bekend maakt, te restitueren, als voor hem van een byzonder belang zynde.

RAMMELMAN ELSEVIER.

Den 24sten October 1827.

ER is op den 31sten October ll. des avonds, verloren een' Gouden doekspeld met glas, waar achter in haar gewerkt de Letters M. S.; de gene welke gezegde speld mogt gevonden hebben, wordt verzocht dezelve by het Bureau van deze Courant te bezorgen; kunnende men op eene genereuse belooning staat maken.

Curaçao den 3den November 1827.

FOR SALE.

THE fast sailing Corvette called General Paez, formerly the Tarantula. She is of a French construction, containing 400 Tons, copper fastened and newly coppered; having on board 14 pieces of cannon, 18 pounders and a complete set of small armaments, besides a good inventory. For particulars apply to the Consignee

A. MATTEY.

October 24, 1827.

TO SELL OR CHARTER.

THE new and fast sailing American schooner the Amazon, coppered and copper fastened, ready to take in cargo; who ever wishes to buy or to charter the aforesaid schooner, can apply to the Captain on board or to Mr. A. MATTEY.

October 26, 1827.

Lyst der aangebragte en onafgehaalde brieven.

| | |
|---|---|
| Severina Ignis Michel | Catho des Amay Delima |
| Anna Beatris | Ribca Sas |
| Louisa Sterling. | Hudyde Sr. Ety Crasto |
| Maria Klinker | Jacobus Cohen |
| Cornelis Dewindt | Leonora Francisca Brito |
| Petrona Betoo | G L Maduro |
| Clara Dia Pinedo | C Pesoa |
| M G H Delcon | Louis Matien |
| Ester de D Desola | Johanna Michel |
| Dorotea Esecs | N Keyzer |
| Aryete Bulte | B G van Bio |
| C F Martyn | Miss Granboo |
| Anna Florina Janboos | H Ras |
| Francisca Brito | Catalina Soeroen |
| J de Abm. Sasso | Hermina Daveler |

Curaçao, den 9den November 1827.

A. HELLMUND,

Belast met de Post directie.

TE KOOP by AUGUST MULLER,
Glazen Bollen voor Patent Lampen.

*** *BEVALLEN*—Op Zondag den 6den dezer van eene Dochter, de Echtgenoote van den Weledelen Gestrengen Heer E. J. Eckhout, Kapitein by het Korps Ingenieurs alhier.

*** *OVERLEDEN*—Te Bonaire, op den 30sten laatstleden, de Echtgenoote van den Heer C. M. Neuman, nalatende 5 zeer jonge kinderen.

Dienende deze tot kennisgeving aan Bloedverwanten, Vrienden en Bekenden.

## CURACAO.

*Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.*

INGEKLAARD—NOVEMBER.

| | | |
|---|---|---|
| 5. | golet Anna, Sapia, | Porto Rico |
| 6. | —— Corana, Francon, | dito |
| 8. | —— Maria, Sicard, | St. Thomas |
| | —— Mathilda, Jones, | dito |
| | —— Penobschot Packet, Small, | Welmington |

UITGEKLAARD—NOVEMBER.

5. golet Saturnina, Perez,
6. bark Dandy, Delima,
8. —— Drie Gebroeders, Oduber,
lantje Union Filantropica, Montero,
9. golet Gouverneur Cantz'laar, Dehaseth,
—— Maria, Sicard,

Gedurende deze week zyn er twee vaartuigen van St. Thomas aangekomen, doch zonder ons een enkel nieuwspapier mede te brengen. Wy hebben mondelyks vernomen dat de tweede Augustus Pakket, welke Europische berigten tot den 12den September moest brengen, aldaar nog niet was aangekomen, zoo dat wy hierdoor ontstoken is gebleven onze lezers staatkundige onderwerpen mededeelen; dien ten gevolge hebben wy wederom tot mengelwerken onze toevlugt moeten nemen.

## UITTREKSELS UIT AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

De jongste zoon van den Heer Canning, is op de studie te Eton, en men zegt dat hy een jongen van buitengewone talenten is. Hy heeft zeer veel gelykenis aan zyn vader.

Het is opmerkenswaardig dat er binnen de laatste 22 jaren, niet minder dan 6 eerste ministers en vyf voorname magistraten, van den eersten rang, hun publiek bestaan in dit land geeindigd hebben.

*Portugal.*—De aangelegenheden van dit ryk staan thans op het punt om beslist te worden; de twee partyen in dat land zyn thans zoodanig in evenwigt met eikanderen dat de bewustheid hunner gelyke magt, hen terug houdt tot dadelyke maatregels over te gaan. De oproerige proklamatie, welke onlangs door de konstitutioneelen aan de muren dier stad is geplakt geworden, oproepende hunne partyhangers om zich eendragtiglyk te verzetten tegen de terugkering van Don Miguel, behelst zware beledigingen aan Oostenryk, Spanje, Engeland en Frankryk.

Het is echter niet zeer onwaarschynelyk dat schoon er hevige en geweldige oppositien zyn tegen de onvoorwaardelyke aanmatiging van gezag door Don Miguel, zoodanige schikkingen kunnen en mogen gemaakt worden door de Verbodene Mogenheden, om niet alleen de bestaande onlusten te stillen, maar tevens te strekken in het toekomende tot waarborg voor de rust van Portugal.

Wy moeten ons niet verwonderen, zyne koninglyke hoogheid, eerlang op zyne reis naar Lissabon te zien; aldaar het regentschap op zich te nemen, onder zoodanige voorwaarden welke terwyl zy de buitensporige plannen van de Apostolische party verydelen tergelyke tyd strekken zullen, de meer bedaarde individuelen van die party met de konstitutionelen te vereenigen tot onderstand der tegenwoordige stelsels.

### *Benoeming van Don Miguel als Regent van Portugal.*

"*Londen*, 31*sten Aug.*—Wy hebben het volgende berigt uit eene zeer geloofwaardige bron ontvangen, waarop men volkomen staat kan maken. Het bevestigt de tyding en verklaart de reden wegens de benoeming van Don Miguel als Regent van Portugal, op de verzekering van *zyn woord van eer*, als ook op den *eed welke hy vrywillig heeft afgelegd*, om de konstitutionele stelsels te onderhouden.* De benoeming heeft buiten allen twyfel plaats gehad.

Men houdt zich verzekerd dat de keizer stellig besloten heeft de konstitutie te onderschragen. Hy verlaat zich op de goede trouw van zynen broeder en voedt de hoop dat de groote mogenheden van Europa thans het konstitutionele stelsel zullen helpen ondersteunen.

Een Portugeesch officieel persoon die thans in Engeland is om naar Weenen te vertrekken, is de brenger der benoeming van Don Migueel.

* Mogelyk heeft hy gezworen om de konstitutie onderhouden.

*Zuid Amerika.*—Er zyn berigten van Rio la Plata te Baltimore tot den 17den Augustus ontvangen. De keizer vervolgde met zyne maatregels om den oorlog voorttezetten; generaal Lecor zoude het bevel over het leger voeren. Men verwacht zeer spoedig te Rio, verscheidene regimenten troepen welke in Ierland en Oostenryk op de been gebragt worden.—De markies Barbacena is in de Engelsche Pakket vertrokken met oogmerk om de aanstaande keizerin, eene princes uit het huis van Beyeren, over te brengen.

*De laatste berigten uit Lima.*—Van Callao heeft men tyding ontvangen tot tegen het einde van Augustus, waaruit blykt dat sedert de daarstelling der nieuwe order van zaken in Peru, die Republiek geheel rustig is. Generaal Lamar, de onlangs benoemde President bevond zich nog te Guayaquil.

### KORTE INHOUD

*Der Leerrede, op den dank-en biddag (den 7den November) gehouden door Ds. Muller.*

Het is een schoone trek van godsvrucht en ootmoed, dat de Aartsvader Jakob zich voor te gering, te onwaardig hield door God zoo rykelyk gezegend te zyn (Gen. 32 v. 9. 10),—een gevoel, dat ons zoo zelden eigen en toch zoo heilzaam is. Inderdaad gelyk de koning in het Evang. (text Matth. 22 v. 8) van de genoodigden zeide, *dat zy het gastmaal niet waardig waren*, dit zelfde is by ons waar aangaande de goddelyke weldaden: "wy zyn ze niet waardig." Daarover denken wy verder na, namelyk

*Over het gevoel onzer onwaardigheid der goddelyke weldaden.*

I. Dit gevoel onzer onwaardigheid stichten en onderhouden wy daardoor in ons, hoe meer wy ons moeten verwyten, dat wy zoo zelden inzien en erkennen, dat alles goede, hetwelk wy genieten, *oorspronkelyk van God komt.* Zoo achteloos, zoo vergetelachtig, zoo ligtzinnig zyn wy!—En hoe *menigvuldig* en *gewigtig* zyn niet de goddelyke weldaden! Gezondheid en sterkte, onderhoud en verkwikking, zegen in de natuur, bystand in den nood, verlossing uit gevaren, huiselyk, burgerlyk en godsdienstig geluk,—is dit en meer, dan dit alles, niet veel en van vele waarde? O! denkt eens, dat wy het niet hadden, dat het ons ontnomen werd, welke ellendige schepselen zouden wy zyn! Evenwel achten wy al zulke weldaden niet naar waarde; wy zyn ze te gewoon; zy maken geen indruk op het hart; onze ligtzinnigheid maakt ons achteloos, godvergetol, onerkentelyk. Moeten wy het dus niet gevoelen en zeggen: de Heer doet groote dingen aan ons, doch wy zyn het niet waardig?! En wat *verdienen* wy by God, dat hy ze ons zoude schuldig zyn? Welk regt hebben wy op zyne goederen? Schenk hy ze ons niet uit loutere goedheid? En zien wy altoos regt in, dat God ons onverdiend zoo rykelyk zegent? O wy onwaardigen!—Vooral stellen wy eens tegen Gods weldaden *ons gedrag*, onze ontevredenheid, ondankbaarheid, het verkeerd gebruik van onze gaven, kragten, goederen, vermogens, bekwaamheden, even zoo onze godsdienstige onverschilligheid, traagheid ten goede, onbarmhartigheid, pligtverzuim; en bezeffen wy regt, hoe zeer wy verdienen, dat de goddelyke weldaden ons weder ontnomen worden, dan toch zal ons hart innig doortrokken zyn van het gevoel: "Heer! wy zyn uwe zegeningen niet waardig,—niet waardig uwe barmhartigheid en trouw!"

II. Waarlyk dit gevoel onzer onwaardigheid voor God is zeer vernederend, doch heilzaam, nuttig en leerryk. By elk welgesteld gemoed zal het eene *spoor zyn tot des te grooteren dank aan God*, die, in weerwil van onze onwaardigheid, zyne gaven ons niet onthoudt, maar voortgaat ons te zegenen en wel te doen. O! hoe groot is God niet in liefde! Hoe veel dank ben ik hem niet schuldig!—Ook zal het gevoel onzer onwaardigheid ons *in des te dieperen ootmoed houden voor God*; zal onzen trots, onzen waan van eigen verdienst den bodem inslaan; zal ons het aardsche geluk en welvaren minder doen aanzien als de vrucht van ons eigen beleid, veeleer als zegen van God,—vooral niet als eene blyk onzer waardigheid voor God en als belooning onzer deugd; zal ook ons bewaren voor verachting van onze minder gezegende broederen, als waren dezen daarom onwaardiger, dan wy. Hoe dikwyls zouden wy ons hier bedriegen! Vooral behoort het gevoel onzer onwaardigheid *ons tot een beter, nuttiger gebruik der goddelyke weldaden aantesporen*, op dat wy toekomend dezelve waardiger worden, en God ons verder moge weldoen. En dit zy heden elks voornemen: "Ik wil myne gaven, kragten, goederen, bekwaamheden, ook de weldaad der verkondiging van Gods woord zoo aanwenden, zoo benuttigen, zoo aan God en zyn gebod, aan deugd en pligt my houden, dat ik voor God altoos waardiger worde. En hoe meer ik gevoel, dat ik Gods vele weldaden my heb onwaardig gemaakt, des te meer wil ik deze myne zonde berouwen, des te yveriger my verbeteren, ja des te minder klagen, des te tevredener zyn met myn lot en deel op aarde, des te getrooster zelfs in tegenspoeden, doch desniettemin vol hoop op Gods voortdurende vader goedheid."

Gods goedertierendheid aan en over ons is zonder grenzen, hoewel wy ze niet waardig zyn: "zoo zal ik den Heer loven, zoo lang ik leef; en hem lofzingen, zoo lang ik er ben!"

### *LATER FROM BRAZIL AND LA PLATA.*

The brig Ganges, arrived at Baltimore, left Rio de Janeiro on the 11th August, to which date the editors of the Baltimore American have received papers, with a letter of the 4th. The editors of the Baltimore Gazette give extracts from Buenos Ayrean papers to the 23d of July.

The letter represents the rejection of the treaty by Buenos Ayres as having caused a general disappointment at Rio; as it had been presumed that the patriots would not reject it. Mr. Gordon, the British Minister, had said that nothing need prevent its acceptance if the point of honor were once passed over, the interests of La Plata being sufficiently consulted. It was well known that the British influence had been exerted in favor of the treaty; and, as its terms were entirely unknown, the approach of peace was fully expected. When it was published no one was surprised at the result.

The Brazilian government have taken no measures, as yet, in consequence of the prolongation of the war; a few officers, it is reported, have been promoted; but this is not important. The rejection of the treaty has seriously depressed the market. Bank paper has suffered a new depreciation; produce is high, and there is a large supply of foreign productions and manufactures on hand, which cannot be sold at prices corresponding with the depreciation of the currency, and premiums on foreign bills. The number of vessels engaged in the trade has been reduced, as it is attended with great discouragements, particularly those arising from privateers, which are very active on the coast.

*La Plata.*—An appointment has been made of Don V. Lopez, as President of the Republic, in the place of Rivadavia. He was a member of the Congress; and his elevation to that post is said to have proved highly agreeable to some of the provinces most opposed to the late administration. Don V. Gomez is Secretary of State, and Col. Dorrigo, Secretary of War.

The government appears to have been excited by the indignity offered by Brazil and the British Minister in the treaty proffered for their acceptance; and the following paragraph intimates that they intend to renew the war with greater vigor.

"The Gaceta Mercantil, of the 13th July, from a source entitled to the most implicit confidence, states that the division composed of the provinces of Entre Rios, Corrientes, and Mesiones, has put itself in motion for the purpose of obtaining possession of the towns which are in the hands of the Portuguese and which of right belong to us. Their force consists of 600 men with 2 pieces of artillery and 6 barques, which they intend using against an armed lighter, which the Royalists have stationed in one of the narrows of the Uruguay.—This force is completely armed and highly disciplined. This movement we believe to be of the highest importance, and calculated to produce advantages which it is unnecessary to mention."

The indirect effects of this rejected treaty, may prove of no inconsiderable importance in various respects.—The British agent, in urging it upon the patriots, placed his government in a very disadvantageous light, and could not have been regarded by them otherwise than as desirous of obtaining concessions highly injurious to themselves and equally valuable to Brazil and England. Our own country probably will share largely in the favor which England has lost; for the patriots will learn with pleasure that their course is universally and highly approved in the U. States. What accession of power they may expect by continuing the war, we cannot certainly tell; but it is not improbable that they may get possession of one or more of the Emperor's provinces, and that Montevideo will ultimately be theirs by siege or revolt.

To Europe the rejection of peace will also be interesting and important. Don Pedro may be induced to renounce his intention of visiting Portugal, and thus disappoint the hopes of the Constitutionalists, encourage the ultra-royalists, produce new disturbances in the Peninsula, and induce England to adopt new measures to establish the charter.—*New York, Oct.* 6.

*Tooth-ache.*—A remedy for this most painful affection, which has succeeded in 95 out of 100 cases, is alum, reduced to impalpable powder 2 drachms, nitrous spirit of ether 7 drachms, mixed and applied to the tooth.

At a recent meeting of the London Medical Society, Dr. Blake stated that the extraction of the tooth was no longer necessary, as he was enabled to cure the most desperate case of tooth-ache, unless the disease was connected with rheumatism, by the application of this remedy.—*New York, Oct.* 8.

FROM AMERICAN PAPERS.

NEW YORK, SEPT. 28.

*EXPENSE OF FUNERALS.*

In reading the account of Mr. Canning's funeral, we were struck with the strict attention that had been paid by his friends to his wishes, that it should be private, and not ostentations or expensive. Such an example in a man of such high character and consideration, ought to produce its proper effect upon the minds of those who survive. The tablet upon the outside of his coffin, designating his name, age, &c. what can be more absurd than for survivors to ornament the last sad receptacle of a deceased relative, which in a few minutes is to be buried in the earth, there to decay and never more to be seen either by themselves or others, with a piece of plate? When corpses are deposited in tumbs or vaults, where coffins may at some future time be seen, if any one should be disposed to indulge in so useless a curiosity, there is a degree of apology for the vanity which leads to this mark of distinction from the vulgar. But it should be remembered that it is the peculiar characterestic of the grave, that it removes all distinctions and reduces its tenants, let their circumstances in life have been what they may, to one humiliating level. The last place for pride or vanity to seek for gratification, is *the house appointed for all living.*

*Greek Schools at Smyrna, &c.*—Thirty one schools for Greeks have been founded in Smyrna, by Mr. Gridley, the American Missionary, and he reports that they contain about 1000 children, principally boys under 12 years of age. The daughters are generally educated at home. The principal school has 150 scholars, having been much reduced since the commencement of the revolution.—The primary object is the cultivation of the ancient Greek. It is a free school and under English protection. There are one or two schools to each church for public readers; but the most numerous are private schools of the priests.

Mr. Gridley remarks—I find no little Greek village in the country without its schools. Travellers in the Morea tell me, that amid all the desolations of war, these little schools are continued in every corner of their villages. I also here meet with Greeks from many different countries, and among those from every country, I find such as can read. Nothing is more evident than that the Greeks set a high value on education, and they are now making very laudable efforts for the education of their children. But for want of proper books, and instruction in regard to the manner of conducting schools, three-fourths of that effort is lost. Reform these schools, and a few years will change the entire character of the Greeks. Such a reform is not indeed the work of a day. This I find to be a country where changes of any kind are brought about with great difficulty. And besides, against such a reform there are some strong religious prejudices. Like the Hebrew among the Jews, the ancient Greek language among the Greeks is a sacred language. It is the language of their church. The interests of the clergy, also, demand that the people be kept in ignorance.

OCTOBER 1.

*England*—Hamburgh papers to the 21st August, announce, under the head of St. Petersburg, August 8, a failure of rather an unusual character—the failure of a Princess. The amount for which the lady, Princess Lobonowsky Rostowsky, has become bankrupt, is said to be seven millions of rubles. The government, it is added, will be a considerable sufferer.

Sir Gregor Mc Gregor, is in Tottenfields Bridewell for want of sureties to keep the peace towards Lieut. Spong, whom he had challenged.

The Report that Turkish troops, organised in the European fashion, were to come to Moldavia, had reached St. Petersburgh. It is said, that orders have been sent to the general commanding the army in Bessarabia, to draw his posts closer together, and to watch all the movements that may take place in Moldavia; and in case the Turks should increase their forces in that principality, to send immediate notice to the minister of war at St. Petersburgh.

OCTOBER 3.

In Publishing Mr. Canning's will, we stated that the effects were under l20,000. We have since learnt with inexpressible pain, in which the nation must deeply participate, that when all matters are arranged, the residue of Mr. Canning's estate will fall short—very far short of the above amount. Indeed we may say l4,000 will be rather above than below the estimate!—*Times.*

THE THAMES TUNNEL—August 25.

The public have not yet been made acquainted with the exact extent of the aperture, and it would scarcely have been believed, that with all the exertion and promptitude which has been displayed, so large a hole as that which has been recently filled up, could have been closed effectually in the bed of a deep river. The hole was at one period fifty feet wide, and resembled a large trough. Drawings are about to be published by the Company, shewing the exact dimensions of the aperture. Every thing will now depend on the activity with which the excavation is made. There are several trifling leaks in the side of the tunnel, but these will all be removed or will cure themselves.

The weekly consumption of articles on the works, when in full operation, averages about 70,000 bricks, 350 casks of cement, and a corresponding quantity of sand; 300lb. of candle; and previously to the erection of the gasometer on the works, about 5000 feet of portable gas; and 750 tons of soil were carted from the works. Before the accident, as much as l50 or l60 a day was frequently taken from visitors.

We have received, from our correspondent at Lisbon, the proclamation posted up by the Revolutionists, during the troubles which lately afflicted that city.

"*Portuguese*—Too late we have learned the perfidy of the Secretaries of State, who have lately been changed. It has not been possible to prevent the negociations which they had commenced, supported by the Apostolic Junta, and protected by the infernal and destructive policy of Prince Metternich. The result of these negociations is that the Kingdom of Portugal is to be given up to Don Miguel, under the title of Regent. What have we to expect then?—That the tyrant will appear among us, to steep his vengeful sword in the blood of the purest and most faithful Portuguese. Is there no one among you who can recal the night of April 30, 1824, and would you wish as in 1817, on the field of St. Ann, to ascend the scaffold, one after the other, that this Miguel, horrid and detestable name! may reign over your ashes?

"No! there is yet time. Let us save our country, let us save ourselves, and to succeed let us begin by exterminating those who prepare to become our most cruel executioners. Let us have courage, and our triumph is secure. Failing in this, those who may escape the vengeance of a day of anarchy, will not escape the scaffold.

"Awake, Portuguese, faithful to your oath. This is the moment to shed our last drop of blood in defence of our institutions. Our neighbours, the Spaniards and French, will respond to our success—they burn to recover their liberty, as we do to preserve ours. The present Government of Ferdinand VII. is impotent and cruel. He is abhorred by his army, which is filled with Constitutionalists, who are our friends, and who wait but for our first shout, as we have been assured by the thousands of men who are now on our territory, armed and burning to fight for liberty. As for France, we have nothing to fear from her, since she has not been able to stifle the cry of liberty, raised by the brave National Guard, on the 30th of April, in the present year.

"Do not trust England. Her language has always been equivocal, and she has just unmasked herself in lending her support to the Tyrant, in order to gain from him as much as she obtained from Don John. She has clearly shewn what were her designs, in continuing to avail herself of the services of the great A'Court, the most perfidious Minister that was ever known. It was he who effected the ruin of Naples and of Piedmont, where he destroyed liberty, and gave it up to the fury of Austria. He has done the same thing in Spain, deceiving the Constitutionalists, by giving them false hopes, until the moment of the fall of Cadiz, and surrendering it ultimately to the despotism of Ferdinand VII. It is this monster, with his thousands and one claws, who is now among us, and who has made us a present of an army, of the object of which we are as yet ignorant, but which is an unnecessary expence, and is of no use but to threaten us.

"Portuguese—Union and strength—those we must have to be free. Strength we have, and therefore, we no longer want any thing. We have a worthy chief who will never abandon us. He is worthy to be more than First Consul of our independence. That chief is the great *Saldanha*!!! He alone can save us. Let us rend the veil which conceals the volcano by which we are on the eve of being swallowed—let us raise the cry of national independence, the only one which can save us.

"*Long live our First consul! Success to the nations who imitate us! Long live the Republic! Success to national Independence.*"

*Emigrations from the Continent of Europe.*

A French paper which has been lying before us for some time, mentions some facts relating to the emigrations from Switzerland and Alsace, which we are desirous of publishing.

Havre has been for several years the point of embarkation for great numbers of poor families from Alsace and Switzerland, for the United States; and the details of their prudence and economy before leaving Europe, would be as remarkable as their industry and success usually are after their arrival on this side of the Atlantic. They performed a journey of two hundred leagues through the centre of France, at less expense than a common traveller would spend in going from Havre to Paris. The father of a family provides a horse and waggon, made of pieces of the fir of Mount Jura. In this he puts a little straw, a few kitchen utensils of coarse pottery, and a little bag of Indian meal; and this forms the amount of their preparations for the journey. They drink water and their thirst is satisfied; and they never enter an inn on their route, be it ever so small or humble. When they reach the sea shore they sell the horse, but the waggon is taken in pieces and put on board the ship.

OCTOBER 5.

An overland messenger from India to England, passed through Constantinople on the 3d of August. By the intelligence which he brought from the Turkish capital, it would seem that the accounts heretofore received of a peace about to be concluded between Russia and Persia, and that the latter would agree to cede to Russia a large tract of country, could not at that time have been correct. The Russians, on the contrary, appear, by the latest intelligence, to have been severely handled by the Persians, and their cavalry, particularly, had been much cut up in some engagements between the contending parties.

That the Russians, if the war should be continued for any considerable period, would find it difficult undertaking, we have never entertained a doubt. The region into which they have penetrated, is miserably calculated for the support of an invading army; and if the Persians can avoid general engagements, and procrastinate the warfare, their enemies will find the task on their hands very difficult of performance.

*Bukharia.*—The Russians sent an embassy to Bukharia in 1820, which has yielded some information concerning that country. The subject furnishes matter for an article in the North American Review. The inhabitants are generally an erratic people, with little acquaintance with agriculture. This secures their freedom.—They are attached to the depositories of their dead, which they denominate "Cities of the Silent." Their monuments for the most distinguished are heaps of stones, and their cemeteries are generally on the tops of hills. The females are condemned to labour and drudgery.

Bokhara, the capital town, has undergone several important changes: taken by the Arabs in 690, it flourished under the dynasty of the Samanides until it was destroyed by Gengis Khan, 998. It rose into splendor again under Timour, and declined under the Uzbecs. It is distinguished by Orientals by the title of "the Scientific City." It stands in the midst of groves and shaded walks, which line the borders of a small lake surrounded with summer houses; and is enclosed by an embattled rampart, surmounted by domes, mosqués, colleges and minarets. It makes a fine appearance from a distance; but the dwellings are flat-roofed, built of clay and thatched, and the streets narrow and crooked.—The palace of the Khan is in the centre of the city, on an artificial hill 240 feet in height, surrounded by a wall of 63 feet. There is a minaret 180 feet high, and 72 feet round at the base. The city contains 360 mosqués, and 60 "modresses," or colleges, the architecture of which resembles the Moorish.

BOSTON COURIER OFFICE.

Tuesday, Oct. 2—1 P. M.

*One day later.*—An overland despatch had arrived from India, with information of the death of the celebrated Chief Runjeet Sing. The messenger passed through Constantinople on the 3d of August, and brought letters fully confirming the previous accounts of the arming of the Turks and the defeat of the Russians near Erivan. The Russian cavalry had been particularly unsuccessful. In two engagements with the Persians they were defeated and cut down in great numbers.

Late accounts from Sierra Leone state that the Ashantees had evinced a great desire to conclude a treaty of peace with the English.

The Globe of August 31st, (Evening,) contains the following:—

There exists, we believe, among the members of the administration so reasonable and conciliatory a disposition on the matters of difference which have arisen, that there is no reason to fear but that a satisfactory arrangement will take place. It would be to be lamented, that, on any account, the present government should be broken up; and most of all, that this should happen through any mere hastiness or error.

The presence of Mr. Huskission in the country is of great use, and the confidence which the king has reposed in him, must be gratifying to him; for if there is one man more than another against whom, as the representative of the spirit of the administration, the attacks of its enemies have been directed, it is this useful and able member of it. This respect may be in a part owing to the temper and firmness which fit him for a mediator, and the reliance placed in him by his colleagues; but part, also, we hope, to the idea that he was united to Mr. Canning in the closest personal and political attachment, and is therefore the surviving depositary of his policy and wishes. It is a pledge to the country, that the enlightened principles on which he formed the ministry of Mr. Canning are still present to the mind of his Majesty.

The university of Marburg, Holland, celebrated in July the secular festival of its foundation, on which occasion, the learned Madame Johanna Wyttenback, relict of the celebrated Daniel Wyttenback, received from the Philosophical Faculty of the Academy, the degree of Docter of Mathematics and Master of Arts.

Accounts from the banks of the Rhone, say that the existing legislation on the Rhenish provinces of Prussia will remain in force till 1822, when it is expected that the Prussian monarchs will enjoy uniform legal institutions.

OCTOBER 9.

Extract of a letter of the 17th inst. from Toulon:—"This morning the commisioner of armaments and prizes interrogated the captain of the Swedish vessel the *Orpheus*, captured off Algiers on the 4th inst. by his Majesty's corvette the *Volcan*. From the answers given, it appears that the *Orphcus* sailed from Stockholm on the 3d of June, with gunpowder, iron, copper, cordage, and amunition, sent by the King of Sweden to the Dey of Algiers."

*Introduction of foreign Sheep into Russia.*—The Emperor of Russia has appropriated the sum of one hundred thousand roubles in the form of a loan for several years, to the object of improving and enlarging the breeds of sheep in his dominions. This amount is to be placed at the disposal of the proprietors of Courland and Esthonia, for the term of 18 years, to be then reimbursed without interest. Markets for wool have been established at Riga and Libau.

OCTOBER 10.

The town of Tokat, in Asia Minor, has been destroyed by an earthquake.

The plaugue is making great ravages in Syria. At Alleppo and Damaskus, 1000 persons die daily.